

temal ei enne ega nüüd mingi sugust viha meest Hansu vasta olla, et kül lähkse singituse põlgamine temal eisotsalt kangel wala teinud ja palju pisoraid silma toonud. Põllupap kirjutus faa pikemalt, kuda ta Hansu lehiosimise rahaga Eisele Waresse talu otnud, kust mõne aasta pärast fui hind saab õratastutud faunist tulu wõib loota, et kül enne veel palju muret, tööd ja waewa saab olema, fui nurja läinud talusohi parema joonele lählab, nenda et perremehelle tööma hakkab tegema.

Jumal oli esimesel suvel õnnelikud ilmad annud, mis läbi suivili palju paremat moodu andis, fui ükski lähjast põllust tohtis loota. Kojuete põbsu sai rohkesti, nii samuti faa viljateri niipalju, fui mojapidamine tarvitab. Wikati lobises põõsas ja määttasid vahelt rohkesti kolm talve foormat heinu kofku, mis hoiholi subja pandi: Vinad olivad iiseäranis heast kasvanud, kust perremehelle hulik raha kuni kasvis. Pilal lumeta sügisel oli võimalik üks heinamaad puhastada, kust haigus füllalt sai, et idigel talvel objuksüüt muret ei tulnud. Määttasid pandi hunnikuse mädanema, kust neid mõne aasta pärast põllule taheti wedada, nõnda fui nende asemel sevode heinaseemnega täis fülvata. Saivad aega mõõda kõik heinamaad sedavõist roogitud, siis ei vñinud hiljemine perremehelle heinte puubust ias enam tulla. Ühe osa põltsaks actud metsamoad laekis perremes sügise üleskunda ja leht puuie seemet finna peale fülvata, mis omal ajal metsa vñisid anda. Nõnda saivad juba esimesel suvel kõik aejad joonele seatud, et igalpool alus ees leiti, mis peale tulew majapidamine ennast pidi toetama. Põllupapis oli nõu tulewal aastal Waresse talusele elama minna ja Ulewainu sohta noorema peaja fätte anda, kes aasta pärast naijst tabtis fosida. Tulewal sügisel vñis uns elumaaja juba nii kaugel olla et talwest sisse sundis astuda.

Waresse talu põlbude wahel seisid üks tükile rabalood; perremehel töüsids nõu nimetatut maatükilest aega mõõda kraavide leikamise läbi tahedaks kuivatada ja siis kas heina et põllumaaks tarvitada. Sohta ligemalt läbi kutsudes

leidis tema õhuleje murupinna ja jammalce olt rohkesti kue jala sügarousel muosta rabamulta; se kogemata leidus oli tema melest fui oleks ta fortaga oma frundi peoli raha-haulu leidnad. Nüüd läks eitenevõitud kraawi leikamise nõu sedamoid tuulde, kest fui seda rabamulta aast aastast nii palju kui joud ias ulatas, wâlja kaewati, hunnikuse pandi ja talwel põilu peale weeti liiwase ja leuusise sohtade peale, seal põllu põrmuga kündes kofku segati, siis oli lootust föige paremat wiljamaod jaada, mis hiljemine tehtud sulutusti rohke rentitega võdis fätte tasuba. Tema oli mõne aasta eest oma filmaga näinud, kuda üks tük selget liiwomaad, kus enne midagi ei taewanud, ei mitte piisemat robutoime-fest peal nähtud, rabaoso müsloga wâga heaks põllus ümber-moondati. — Endistes vñjudust pihupaljaks tehtud metsamodest laekis Mikkel nii palju üleskunda fui vñldude laien-damiseks parajalt tarvis lälo, kest et temal nõu ei olnud metsamoade pruukimist läsite vñtta, üks pruuf, mis õras paigas enam tööd perremehelle sigitat, aga ias tehtud tööd ja waewa fätte ei tule tasuma, föige wâhemalt seal kus metsamoad pihupesa sarnaneks lagedaks olid tehtud. „Kui neid pâivi,” üles Mikkel — „mis iga oastane metsamoade harimine ãrakulutab, oma laiemaks wenitotud pâris vñldude kasuks tarvitab, siis annab nemad müsle wîs ja laus korda sutevat tulu, fui metsa madd, pealegi töases teine kasu fesi, fui neid metsa laowatamise tarvis praugin.” —

Wana perenaine ohkas kül sagedast ja sulutost mõne silma piisara, fui mees tema keelu kuulmata rubla rubla järel ostetud uue koha parandomiseks wâlja andis, üles faa mõneorra Eisele: Kui õsa sedavõist pikemalt ema raha kofksid wette wîsab, kül siis saab nâha et aeg enam kaugel ei ole, siis kerjaja seppi fätte wõtame ja majast wâlja astume. Aga Eis oli üks terase waimuga osav tütarlaps, kes föigest aru saai, mis temale seletati, sellepärast ei wõtnud ta ias ema fortusest osa, waid püüdis eidefest labkeli igal wîsil trööstida ja tema fortust lõbandada. Eisele oleks kõik tema troost nurja läinud, fui mitte ema